

Mijn column nummer 226

Bodem en baardmijt

Terwijl het buiten sneeuwt en vriest dat het kraakt moest ik opeens aan Drs. P. denken. Kent u zijn lied Knolrapen en lof, schorseneren en prei? Dat gaat onder meer over gif in de bodem, buien en lagere temperaturen. Hoe passend!

Rampen bedreigen 't menselijk leven, knolrapen, lof, schorseneren en prei.

Waar zijn geloof, hoop en liefde gebleven, knolrapen, lof, schorseneren en prei.

Gif in de bodem, lawaaiige bureu, knolrapen, lof, schorseneren en prei.

Buien en lagere temperaturen, knolrapen, lof, schorseneren en prei.

Libanon, El Salvador, Suriname, knolrapen, lof, schorseneren en prei.

Weekbladen, roddel en etherreclame, knolrapen, lof, schorseneren en prei.

Een ander lied van Drs. P heeft als titel Hoed u voor de baardmijt. Daaraan moest ik denken nadat ik kennis had genomen van het Manifest van de Keizerskroongroep. Ik zou dat voor deze keer willen veranderen in 'Hoed u voor de ontwikkelaar'.

Het Manifest is geschreven door een groep anonieme 'veranderingsgezinde omgevingsprofessionals' uit de publieke en private hoek. Het richt zich met een serie aanbevelingen op de ontwikkelaars van de Nederlandse ruimte. Alsof die over de bodem zouden gaan! Dat is dus oppassen geblazen. Want hebben die ontwikkelaars Nederland niet opgedeeld in woonwijken en werkwijken die zo ver van elkaar liggen dat veel Nederlanders elke dag te lang onderweg zijn? Hebben zij niet gezorgd voor een overschot aan kantoren en een tekort aan betaalbare woningen? Moeten uitgerekend zij het bodembeleid gaan bepalen? De groep noemt zich de Keizerskroongroep, naar het etablissement waar het manifest is opgesteld: de Keizerskroon in Apeldoorn. Zou dat een toevallig gekozen locatie zijn? Zou de organisatie de perikelen met de ontwikkelaars binnen het grondbedrijf in de gemeente Apeldoorn niet kennen?

Waarom moet er trouwens toch altijd ontwikkeld worden? Een vriend van mij heeft een deel van zijn tuin tot verboden gebied voor mensgestuurde ontwikkelingen verklaard. De natuur mag daar zijn gang gaan. Het is het mooiste deel van zijn tuin. Wordt het niet tijd om delen van Nederland aan te wijzen waar niet wordt ontwikkeld? Waar de prachtige bodemprofielen ongestoord blijven? Misschien kunnen we daar in Apeldoorn mee beginnen, als er toch niet wordt gebouwd.

Het Manifest sluit af met de oproep om het praten over veranderingen te staken en nu vooral over te gaan tot actie. Het manifest wordt wel vertaald in een actieprogramma. Daarbij worden de deelnemers van de Keizerskroongroep betrokken, maar ook anderen zijn van harte uitgenodigd. Ik vraag me af of dat veel zin heeft: de pap is immers gestort.

Ik heb nog wel een tip voor de ontwikkelaars. Verdiep je eens in het eindrapport van het Consortium Ecosysteemdiensten in de praktijk van duurzaam bodembeheer & gebiedsontwikkeling. Dan kan het toch nog goed komen, met de bodem en de ontwikkeling.

Het kan slecht met ontwikkelaars aflopen. Dat is goed te merken aan bedrijven die nog steeds fotorolletjes wilden maken en die foto's afdrukken van negatieven. Dat zou een signaal moeten zijn voor de publieke en private ontwikkelaars van de Nederlandse ruimte. Uitgerekend zij zijn het aanspreekpunt in het zojuist genoemde manifest.